

Forhandlinger derom. Vi troede, at vi havde opnaaet Enighed om Noget, hvormed Alle kunde være tilfredse; men saa satte een Mand sig derimod, og han havde nær forhindret Forlig. Jeg kan derfor kun paaskjønne og udtale min Tak til den ærede Minister, for at han har indbragt dette Lovforslag; thi i Tilfælde, hvor Eiendommene ligge saaledes i Fællig, vil det have stor Betydning i den Egn, hvor jeg er bekiendt, at Møserne saaledes kunne blive benyttede; det vil være fordeelagtigt ikke blot for Løvens Styld, men ogsaa fordi der kan blive et betydeligt Areal af Agerland, naar Hver faaer tildeelt sin Lod. Jeg formoder ogsaa, at der kan udfindes en Bestemmelse, hvorved disse Lodsejere, der alene have Ret til Løveffjær, kunne forhindres i at gjøre Fordring paa Ret til at etablere sig med Boliger i saadanne Moser, hvilket vilde være til Ulempe for Cieren. Man kunde jo f. Ex. indføre den Bestemmelse, at de ikke skulde beholde nogen Ret over Mosen udover den Tid, da de have Ret til Løveffjær.

Drejer: Da flere ærede Medlemmer allerede have udtalt, hvad jeg kunde have ønsket at ytre mig om, skal jeg indskrænke mig til et Par ganske korte Bemærkninger. Jeg vil saaledes tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der i forskjellige Egne gives ganske smaa Moser inde paa Marken, hvori flere Lodsejere, undertiden en heel By, have Part. Naar Enhver tildeles sin særlige Part i en saadan Mose, vil den Enkelte i mange Tilfælde faae saa lille et Stykke, at han, hvis der ikke ved Udskiftningen træffes Regler, gjældende for den hele Mose, maaskee affjæres fra at benytte den Deel, der tilfalder ham. Jeg troer derfor, at det maaskee kan være hensigtsmæssigt, at der i Loven optages Noget om, hvorledes Forholdet i saadanne Tilfælde skal ordnes, f. Ex. i Henseende til Behandlingen af Løvmassen, til Afledning

af det overflødige Vand og maaskee til Bibeholdelsen af det fornødne Vand o. s. v. Naar Udkastet angiver, paa hvor mange Steder en enkelt Lodseiers Andeel kan tildeles ham ved Udskiftningen, saa troer jeg, at det vilde være betænkeligt at gaae saa vidt, som skeet er, idet 3 Steder nævnes som Maximum. Det er en Mangel ved Bestemmelserne om Udskiftningen i det Hele, at samme tilsteder en Jordlods Fordeling paa mange forskjellige Steder. Naar man nu for en enkelt Klasse af Jorder skal give nye Udskiftningsregler, saa er jeg bange for, at bemeldte uheldige Udskiftningsmaade fremdeles vil gjøre sig gjældende, og at den Enkeltes Andeel vil blive uddeelt paa flere Steder, end det var nødvendigt, saa fremt Loven ikke sætter en snæver Grænse. Det er jo vistnok de Fleste bekiendt, at der i Reglen ikke gives noget uheldigere ved en Udskiftning end det, at Jorden tildeles de vedkommende Lodsejere paa for mange forskellige Steder. Hvad dernæst Løvmøsernes Reproducering angaaer, da skal jeg ikke indlade mig paa at afgjøre Noget i saa Henseende. Jeg holder mig ogsaa overbevist om, at naar Løvmassen borttages indtil Leret, kommer der ingen Løv igjen, men eftersom Løvmøser i Almindelighed behandles, bliver der en saa stor Spildmasse af Løvejorden tilbage, at den atter bliver tjenlig til at benyttes som Løveffjær, og følgerig mener jeg, at man ikke ved Ordningen af Sagen kan uden videre gaae ud fra, at den engang opkaarne Løvmose ikke igjen kan give Løv, men at man maa tage Hensyn til hvad der i Virkeligheden finder Sted, at en Mose, efter at være saaledes benyttet, at den for Diebliffet ikke mere giver Løv, i Regelen om kortere eller længere Tid atter vil indeholde en saadan Masse, at den paany kan benyttes til Løveffjær. Til disse Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.